

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

№ 14 (708)

Субота, 4 квітня 1981 року

Ціна 2 коп.

ПРАЦЮВАТИ ТВОРЧО,
ВИСОКОПРОДУКТИВНО

У дні передз'їздової трудової вахти у виробничих колективах нашого Товариства і в компактних групах на підприємствах державної промисловості нагромаджено багатий досвід ударної праці. Тепер важливо не тільки зберегти досягнуті темпи випуску продукції, але й домогтися нових успіхів, всебічно розвиваючи творчу активність трудящих.

Саме про це йдеться у постанові ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання за успішне виконання і перевиконання завдань одинадцятої п'ятирічки», що опублікована цими днями в пресі.

Соціалістичне змагання, говориться в постанові, — жива творчість мас, патріотичний рух, що ґрунтується на високій свідомості й ініціативі радянських людей, могутній засіб мобілізації трудящих на втілення в життя планів комуністичного будівництва.

Яскравий приклад тому — одностайна підтримка і поширення ініціативи трудящих Москви і Ленінграда по завершенню особистих і бригадних завдань першого року п'ятирічки до 7 листопада, широко розгорнуте змагання трудівників Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт», щоб перетворити рік роботи XXVI з'їзду КПРС у рік ударної праці.

Девізом змагання, як зазначається в постанові, повинно стати: «Працювати ефективно і якісно!». Це означає — по-господарському ставитися до суспільного добра, вміло і ефективно використовувати всі наявні ресурси, весь виробничий потенціал, добиватися високих результатів при найменших затратах.

Колективам підприємств і виробничих об'єднань Товариства необхідно зосередити зусилля на зростанні продуктивності праці, підвищенні якості продукції, ощадливому витрачанні матеріалів, електроенергії, кращому використанні основних фондів.

На основі дальшого розгортання трудового суперництва підприємствам УТОГ належить збільшити випуск чоловічого і жіночого верхнього одягу, меблів та багатьох інших виробів і забезпечити повніше задоволення потреб у товарах народного споживання, скоротити строки впровадження нової техніки і технології, підвищити фондівдачу.

У постанові велику увагу звернуто на розгортання змагання в бригадах і на ділянках. Партійним, профспілковим і первинним організаціям УТОГ, господарським керівникам підприємств і об'єднань необхідно посилити роль цих колективів у боротьбі за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, зміцнення трудової дисципліни, виховання комуністичного ставлення до праці.

Профспілковим комітетам виробничих об'єднань і місцевим УВП слід вдосконалювати систему морального і матеріального стимулювання учасників змагання за успішне виконання і перевиконання завдань одинадцятої п'ятирічки; повніше використовувати кошти фонду матеріального заохочення і фонду заробітної плати для преміювання працівників з урахуванням результатів соціалістичного змагання. Разом з тим, необхідно забезпечити оперативність при підбитті підсумків змагання.

Довести зміст постанови ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання за успішне виконання і перевиконання завдань одинадцятої п'ятирічки» до кожного члена Товариства, розгорнути в трудових колективах широку організаційську і масово-політичну роботу — важливе завдання громадських організацій і підприємств, культзакладів, міждрайонних і обласних відділів УТОГ.

Рішення XXVI з'їзду КПРС — бойова програма дій для кожного трудового колективу. Тож хай у кожному з них яскравіше горить вогник трудового суперництва за дострокове виконання завдань одинадцятої п'ятирічки.

ПОЗИВНІ «ЧЕРВОНОЇ
СУБОТИ»З ПОВНОЮ
ВІДАДЧЕЮ

Ініціатива передових московських підприємств провести 18 квітня Ленінський комуністичний суботник, присвячений 111-й річниці з дня народження В. І. Леніна, знайшла гарячу підтримку на головному підприємстві Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

В цехах, на ділянках, бригадах вирішили виготовити в цей день високоякісної продукції на десятки тисяч карбованців.

Трудівники підприємства зобов'язались працювати в день «Червоної суботи» на економічній сировині, матеріалах та електроенергії.

Частина виробничників буде зайнята впорядкуванням заводської території.

Кожен нечууючий робітник працюватиме на суботнику з повною віддачею, ознаменує його новими успіхами у роботі.

Б. ТУРКІН.

м. Донецьк.

У ЦК КПРС І РАДІ
МІНІСТРІВ СРСР

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про заходи по дальшому поліпшенню соціального забезпечення населення».

У постанові «Про заходи по дальшому поліпшенню соціального забезпечення населення» відзначається, що в результаті глибоких соціально-економічних перетворень у нашій країні створена і постійно вдосконалюється державна система соціального забезпечення, яка дає можливість реалізувати права радянських громадян на матеріальне забезпечення в старості, в разі хвороби, повної або часткової втрати працездатності, а також втрати годувальника.

З метою поліпшення системи соціального забезпечення передбачено підвищити у 1981 році мінімальний розмір пенсії за віком робітникам і службовцям до 50 карбованців на місяць, а також збільшити мінімальні розміри пенсії по інвалідності і в разі втрати годувальника. Прийняти пропозицію Союзної ради колгоспів про збільшення в одинадцятій п'ятирічці мінімального розміру пенсії за віком членам колгоспів до 40 карбованців на місяць при одночасному підвищенні мінімальних розмірів пенсій по інвалідності і в разі втрати годувальника.

У нинішній п'ятирічці будуть підвищуватися розміри раніше призначених пенсій пенсіонерам з числа робітників і службовців, які вийшли на пенсію більш як десять років тому, маючи на увазі наблизити їх пенсії до рівня пенсій, призначуваних тепер працівникам аналогічної кваліфікації. Насамперед ці заходи буде здійснено для пенсіонерів, які одержують пенсію менш як 60 карбованців на місяць. У дванадцятій п'ятирічці проведення зазначених заходів буде продовжено.

Намічено здійснити в нинішній п'ятирічці заходи по дальшому поліпшенню умов життя учасників Великої Вітчизняної війни. Держкомпраці СРСР, Держплану СРСР, Міністерству фінансів СРСР і Міністерству оборони разом з ВЦРПС доручено подати у Раду Міністрів СРСР відповідні пропозиції.

Радам Міністрів союзних республік і Союзній раді колгоспів дано вказівки забезпечити істотне розширення мережі будинків-інтернатів для престарілих та інвалідів, підвищення рівня їх благоустрою і соціально-побутового обслуговування.

Норми витрати на харчування, медикаменти та інші потреби в будинках-інтернатах для престарілих та інвалідів збільшаться в одинадцятій п'ятирічці в середньому на 20—25 процентів.

Радам Міністрів союзних республік, міністерствам і відомствам СРСР запропоновано розробити і здійснити заходи по розширенню можливостей для участі пенсіонерів у суспільному виробництві, включаючи роботу на умовах неповного робочого часу і вдома.

Постанова зобов'язує ЦК компартії союзних республік, крайкоми, обкоми і райкоми партії, Ради Міністрів союзних та автономних республік, виконкоми крайових, обласних і районних рад народних депутатів посилити увагу до запитів і потреб ветеранів війни та праці, непрацездатних громадян, здійснювати суворий контроль за неухильним наданням їм пільг і переваг, встановлених законодавством.

РЕЗЕРВИ — НА СЛУЖБУ П'ЯТИРІЧЦІ

Нову хвилю політичного і трудового піднесення викликала у членів нашого Товариства, як і у всіх радянських людей, постанова ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання за успішне виконання і перевиконання завдань одинадцятої п'ятирічки».

К. ФОМИЧОВА,
штампувальниця
Харківського УВП-1

З великою увагою трудівники нашого підприємства ознайомилися з постановою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про Всесоюзне соціалістичне змагання за успішне виконання і перевиконання завдань одинадцятої п'ятирічки».

Девіз соціалістичного змагання, про який йдеться у постанові, «Працювати ефективно і якісно» здобуде прописку в усіх виробничих колективах. В першу чергу втілювати цей

девіз у життя повинні ми, ветерани праці, чий досвід, висока професійна майстерність дають змогу трудитися високопродуктивно, якісно.

Я, наприклад, понад 20 років працюю на УВП-1. Виробничі завдання виконую на 200—220 процентів, продукцію здаю відділу технічного контролю з першого подання.

Ділом відповідаючи на заклики партії та уряду домогтися підвищення ефективності і якості роботи, успішно виконати завдання одинадцятої п'ятирічки, я особисто зобов'язалася виконати план нинішнього року до 7 листопада.

М. КУЗЬМА,
ст. майстер
Ужгородського УВП-2

У відповідь на заклик партії та уряду ознаменувати нову п'ятирічку ударною працею на благо Вітчизни, вони розгортають широкий пошук резервів збільшення випуску продукції і підвищення її якості, зростання продуктивності праці на кожному робочому місці.

Кожному дню — найвищу продуктивність — така відповідь передових швачок Ужгородського УВП-2 на постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ про дальший розвиток трудового суперництва.

Вони прагнуть не тільки зберегти, але й примножити трудовий запал передз'їздовського соціалістичного змагання.

По всій країні дістає підтримку і поширення ініціатива трудящих Москви і Ленінграда по завершенню особистих і бригадних завдань першого року п'ятирічки до 7 листопада.

Застрільниками соціалістичного змагання на нашому підприємстві виступили: кадрова швачка Олена Юріївна Чіка та комсомолка Ганна Герій. Перша з них дала слово денні виробничі завдання виконувати на 180—190 процентів. Це дозволить перший рік п'ятирічки завершити до 1 серпня. А Г. Герій справиться з таким же завданням до 1 вересня. Норми виробітку вона виконує на 150—160 процентів.

Якість пошиття рукавиць в обох робітницях завжди хороша.

Окрім того, швачки сприяють тому, щоб усі члени колективу працювали старанно, з високою віддачею.

ЗБІРНИК «МАТЕРІАЛИ XXVI З'ЇЗДУ КПРС»

Вийшов у світ збірник «Матеріали XXVI з'їзду КПРС». У ньому включено Звіт Центрального Комітету КПРС XXVI з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу, з яким виступив товариш Л. І. Брежнєв, Звітну доповідь Центральної Ревізійної Комісії КПРС, доповідь Мандатної комісії.

Опубліковано резолюцію з'їзду на Звіт товариша Л. І. Брежнєва, доповідь Голови Ради Міністрів СРСР товариша М. О. Тихонова «Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1981—1985 роки і на період до 1990 року».

Надруковано постанову з'їзду по проекту ЦК КПРС про Основні напрями розвитку країни і текст цього документа, затвердженого з'їздом.

Опубліковано склади Центрального Комітету КПРС і Центральної Ревізійної Комісії КПРС, обраної форумом комуністів країни, інформаційне повідомлення про Пленум Центрального Комітету КПРС, промову товариша Л. І. Брежнєва при закритті з'їзду.

Збірник випущений Видавництвом політичної літератури. (ТАРС).

На заклик партії і уряду трудитися у одинадцятій п'ятирічці ефективно і якісно, шліфувальник Ворошиловградського УВП Григорій Брагін відповідає старанною працею. Свої змінні завдання він виконує на 120 процентів. Фото Й. МНДЕЛЯ.

ДАМО БІЛЬШЕ ПРОДУКЦІЇ

З великим інтересом вивчають матеріали XXVI з'їзду КПРС нечуючі Донеччини. На зборах, що проходять у виробничих колективах, трудівники гаряче схвалюють рішення форуму комуністів, підтримують внутрішню і зовнішню політику партії.

На Слов'янському ордену Трудового Червоного Прапора керамічному комбінаті перед глухими з доповіддю виступив заступник секретаря парткому С. М. Воскобойников. Він сказав:

— Комбінат протягом 43 кварталів виконує і перевищує планові завдання, успішно справляється із соціалістичними зобов'язаннями. В цьому, безперечно, немала заслуга нечуючих трудівників.

Сумлінно працює на комбінаті живописець Л. Д. Пічкова. Вона прагне, щоб вироби були своєрідними і неповторними, щоб подобалися тим, для кого вони створені. Лариса Дмитрівна вправно володіє пензлем, чітко продумала послідовність операцій розпису, сягнула вершин майстерності. Тому й не дивно, що виконує виробничі завдання на 175 процентів. Нині на її трудовому календарі 1983 рік.

Лариса Дмитрівна — наставниця. Поруч з нею на дільниці працює 10 молодих живописців — її колишніх учених.

Пічкової присвоєно звання «Краща за професією», портрет робітниця — на заводській Дошці пошани.

Заслуженим авторитетом у колективі комбінату користуються укладчик-пакувальник цеху плиток для підлоги П. І. Сухачова, живописець Н. П. Дерев'янченко, ливарниця цеху санбудвиробів Ю. І. Зозуляк, ливарниця промислово-експериментального цеху О. С. Чорношук та інші.

На зборах виступила ливарниця промислово-експериментального цеху Л. В. Гутник.

— Вивчаючи матеріали XXVI з'їзду КПРС, — сказала вона, — переконуєшся, що партія великого значення надає підвищенню добробуту народу. Нам треба працювати творчо, високопродуктивно. Десяту п'ятирічку я виконала ще у грудні 1979 року, знизилася втрата від браку на 2 проценти. Додатково до плану виготовила одну тисячу одиниць посуду. І в новій п'ятирічці працюватиму, не знижуючи темпів, виконаю її за 4 роки.

Далі ливарниця Л. В. Гутник зупинилася на питанні поліпшення ідеологічної роботи серед нечуючих. Зокрема, вона говорила про необхідність створення школи комуністичної праці для глухих.

Економіст, голова комісії завком профспілки Слов'янського ар-

матурно-ізоляторного заводу імені Артема П. Н. Антоненко у доповіді говорив про завдання підприємства в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС.

Формувальник М. П. Косик, виступаючи на зборах, дав слово виконати одинадцяті п'ятирічку за 4 роки. Його підтримали голова бюро первинної організації Товариства Г. І. Туба, робітниця М. Д. Лукачова та інші.

По-діловому пройшли збори і на Слов'янському філіалі Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт», йшла мова про завдання профгрупи і первинної організації УТОГ у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС.

Доповідачі і виступаючі порушували питання організації праці і соціалістичного змагання. Йшла мова про підготовку робочого місця до праці, про виробничу дисципліну, про краще використання машин і обладнання, економію електроенергії і палива та інше. Велику увагу приділено на зборах створенню кращих умов праці і побуту для нечуючих трудівників.

Первинні організації Товариства розгортають різноманітну організацьку і політичну роботу по пропаганді рішень XXVI з'їзду КПРС.

В. ЦЕСЕЛЬСЬКИЙ.
Донецька область.

І ПОМІЧНИК, І ПОРАДНИК

Тамара Семенівна Савенок працює на Коростенській швейній фабриці. Трудиться на славу, бо полюбила свою почесну, одночасно нелегку і відповідальну професію — швачки-мотористки.

За дев'ятнадцять років досконало оволоділа всіма технологічними операціями пошиття одягу. В тому, що виробам присвоєно державний Знак якості, є частка і її старанної, наполегливої праці. Як би не була завантажена роботою, громадськими справами, вона завжди знайде час, щоб підійти до когось з дівчат, порадижити, як краще і швидше виконати ту чи іншу операцію.

До слів передової трудівниці прислухаються: для молоді вона — авторитет. Це справді так. Виробничі завдання постійно виконує на 115 процентів, продукція, виготовлена її руками, завжди відмінної якості.

— Успіх в роботі приносить уважність, зібраність, майстерність, — розповідає Т. С. Савенок. — Все це приходить з часом...

Колектив, де працює Тамара Семенівна, дружелюбний. Варто котирись зі швачок не з'явиться з поважних причин на роботу, її місце не буде пустувати. Однією з перших сідає на підмину Т. С. Савенок.

Люблять, поважають швачку-мотористку на фабриці. Не раз нагороджували її за старанну працю почесними грамотами, грошовими преміями, оголошували подяки. Фотографія Тамари Семенівни занесена на Дошку пошани міжрайвідділу УТОГ.

Подружжя виховує двох дітей. Син Василь, повернувшись з армії, працює в міській друкарні, одружився. Дочка Люда — учениця шостого класу. Добрими оцінками радує вона батьків. Разом з мамою дочка відвідує клуб, де бере участь в художній самодіяльності.

Любительська кіностудія «Маяк» при будинку культури УТОГ, створила документальну кінострічку, що розповідає про життя і трудову діяльність сім'ї Савенок.

І. РУВІНСЬКИЙ.
Житомирська область.

ЛЮБЛЮ СВОЮ ПРОФЕСІЮ

Знає на підприємстві робітницю, мабуть, кожний. Її трудова біографія почалась на заводі трансформаторних підстанцій. З роками прийшли виробничий досвід, зрілість майстра своєї справи. Тут її, просту робітницю, знайшли шана і повага колективу. Через робочі будні, сповнені працею, турботами йшло до Люди Томусяк визнання, трудова слава. Вона завжди відзначалась старанністю, дисциплінованістю, вболіванням за загальну справу.

— Я — електромонтажниця, просто монтажниця, — говорить Людмила Анатоліївна. — Люблю свою роботу, дуже люблю, від неї я маю задоволення і радість у житті.

Першим її вчителем, наставником був майстер Володимир Федорович Корбин, потім Анатолій Петрович Шушпалов. Дівчині полюбила на добрих людей. Вона постійно відчувала безкорисливу допомогу друзів, добре зрозуміла, що важить у її житті робітничий колектив. Сторіцею намагалась відплачувати людям за добро, за навчання.

Гідно зустріли монтажники знаменну дату у житті країни — XXVI з'їзд КПРС, успішно працюють і нині. Колектив монтажно-складального цеху, де трудиться Л. А. Томусяк, за підсумками минулого року шість разів виходив переможцем у соціалістичному змаганні серед основних цехів виробничого об'єднання «Укрелектроапарат».

Особливого розмаху набуло зма-

гання монтажників у дні роботи партійного форуму. Колектив змінив завдання постійно перевищував на 15—18 процентів.

На все у Люди вистачає часу. Робота на заводі, домашні турботи, репетиції у Будинку культури УТОГ, чи тренувальні заняття з волейболу у залі ДСТ «Спартак» — скрізь правляється. Звичайно, важко. Але ж як цікаво, захоплено говорить вона.

У щоденній праці росте, сягає нових висот трудовий успіх робітниці.

І. КЛЕЙМАН.
м. Хмельницький.

ДОСЯГНУТЕ — НЕ МЕЖА

Про нечуючу пакувальницю Павлоградського заводу продовольчих товарів Риму Іванівну Романенко керівники підприємства говорять з любов'ю і повагою. Передова робітниця протягом останніх років веде перед у соціалістичному змаганні, є ударницею комуністичної праці, показує у всьому приклад.

Незважаючи на свій пенсійний вік, Рима Іванівна жвава, веселої вдачі жінка. В роботі завзята, трудиться завжди з вогником. Ці риси характеру допомагають їй у праці.

Двадцять три роки минуло, як Р. І. Романенко прийшла на завод. Спершу важко було, бо робота у неї відповідальна. А досвід, як такого, бракувало. На підмогу завжди приходили товариші по цеху. Словом і ділом вчили вони, як швидко і якісно слід ви-

конувати ту чи іншу операцію. 120—130 процентів — такий тепер її показник денної норми виробітку.

Однією з перших Рима Іванівна виконала завдання десяти п'ятирічки. За високі трудові показники передову пакувальницю нагороджено знаком «Ударник, десяти п'ятирічки».

Включившись в соціалістичне змагання за виконання завдань одинадцяті п'ятирічки, Рима Іванівна зобов'язалася завершити її за чотири роки.

Часто Р. І. Романенко можна побачити в оточенні молоді цеху. Вона для них — перший помічник і порадник. Бо справи і завдання у них спільні. І виконувати їх треба швидко і якісно.

І. ЗІНЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В ТОВАРИСТВІ

ПЛЮСИ І МІНУСИ

На Вінницькій XVII обласній звітно-виборній конференції з доповіддю про роботу правління за останні три роки виступила голова облвідділу УТОГ В. С. Миколаєнко.

Визначальними моментами в організаторській роботі цього періоду були: зміцнення первинних організацій УТОГ, в тому числі посилення їх зв'язку з виробничими колективами підприємств; робота по організації соціалістичного змагання за виконання і перевищення планів п'ятирічки і особистих завдань. Тут в обласній організації є певні успіхи. В 1980 році багато нечуючих завершили особисті п'ятирічки до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, серед них і трудівники Вінницького учбово-виробничого підприємства.

У результаті об'єднання дрібних первинних організацій, у працівників міжрайвідділів стало більше часу і це позитивно позначилось на обслуговуванні глухих сел.

У культзакладах частіше проводяться вечори на виробничі теми вечори трудової слави, присвячені колективам компактних груп і окремим передовикам виробництва. Вперше в практиці роботи облвідділу проведено зльоти глухих сел різних міжрайвідділів. Такі зльоти відбулися в Іллінецькому Козятинському відділі, де гостями були члени УТОГ Гайсинського міжрайвідділу. Вдало пройшли зльоти у Шаргороді та Могилів-Подільському, де зустрічались

нечуючі Жмеринського і Могилів-Подільського відділів.

За звітний період поживалась робота колективу художньої самодіяльності обласного Будинку культури. Гуртківці виїжджали з концертами у Піщанську спецшкولو-інтернат, у Могилів-Подільський, Іллінець, Шаргород, Гайсин, брали участь у районному і обласному оглядах художньої самодіяльності, у виступах агітбригад, організованих Староміським райкомом Компартії України м. Вінниці. Виступали вони і в обласному Будинку культури.

Є певні досягнення і в спортивній роботі. Минулого року, наприклад, команда облвідділу зайняла друге місце у республіканських змаганнях з легкої атлетики. Кілька вінничан гідно захищали спортивну честь України на Всесоюзних і міжнародних спортивних змаганнях глухих.

Зріс освітній рівень глухих, вдосконалювалась робота по професійній орієнтації і соціально-побутовому обслуговуванню.

Однак, в роботі правління мали місце недоліки. Про них йшла мова у доповіді В. С. Миколаєнко і у виступах делегатів.

Зокрема, токар заводу тракторних агрегатів Д. Крикливий сказав про те, що спортивних успіхів досягнуто головним чином за рахунок ветеранів і учнів Піщанської спецшколи, а молоді міста до занять у спортивних секціях залучається недостатньо.

Директор Вінницького УВП

Громова Г. П., відзначаючи успіхи колективу, говорила про труднощі підприємства. Зокрема, виробничі завдання рік у рік зростають, а площі малі, приміщення старе. Підприємство затягує будівництво нового приміщення підприємства, вчасно не освоєне виділені кошти. Г. П. Громова закликала правління більше приділяти уваги підприємству, на якому працює переважна кількість глухих.

Про труднощі в роботі говорили делегати В. С. Кримська, Н. А. Гордукова.

Переможець соціалістичного змагання — швачка виробничого об'єднання імені Володарського А. Кукуруза і переможець змагання серед комсомольців Староміського району, швачка УВП С. В. Сторч розповіли про роботу колективів, де вони трудяться, і задоволення всіх членів УТОГ, що в одинадцятій п'ятирічці працюватимуть ще краще, докладуть максимум зусиль для виконання завдань, поставлених XXVI з'їздом КПРС.

На конференції виступили: голова обласної комісії по роботі серед глухих робітників і службовців Г. Т. Дацюк та заступник начальника оргвідділу ЦП УТОГ Й. П. Здоровило.

Конференція прийняла відповідну постанову і обрала новий склад правління та ревізійної комісії, а також делегатів на XI з'їзд УТОГ.

На організаційному засіданні головою правління знову обрано В. С. Миколаєнко, головою ревізійної комісії — директором вечірньої школи робітничої молоді для глухих А. А. Рудь.

М. НИРОВ.

НОВІ РУБЕЖІ

Старанно потрудився колектив Запорізького УВП в минулій п'ятирічці. План з випуску продукції, в тому числі вищої категорії якості, перевищено, зекономлена значна кількість кольорових металів та електроенергії.

Нові, ще більш відповідальні завдання стоять в одинадцятій п'ятирічці перед підприємством. Випуск валової продукції збільшиться на 16 процентів. Цього показника буде досягнуто за рахунок впровадження нової техніки, підвищення продуктивності праці, механізації ручних процесів.

Винахідники і раціоналізатори УВП зобов'язалися подати 75 раціоналізацій з економічним ефектом не менше, ніж 55 тисяч карбованців.

Велика кількість робітників опанує основними та суміжними професіями.

Протягом нинішньої п'ятирічки робітники Запорізького УВП одержать 3850 квадратних метрів житла. Буде реконструйовано ідально підприємства. В ній стане не тільки красивіше, затишніше, а й зросте кількість посадочних місць з 60 до 100.

Ділом відповідаючи на пількування партії і уряду, трудівники УВП достроково виконали планові завдання та соціалістичні зобов'язання двох місяців першого року одинадцяті п'ятирічки.

Попереду — правопланові передз'їздові соціалістичного змагання: кращий майстер-вихователь Л. Б. Цаліс, слюсар-складальник, «Майстер — золоті руки» В. І. Шніпало, намотувальник К. Є. Стусь та Т. П. Дашкова, штампувальниця, «Майстер — золоті руки» Л. Ф. Стубер, регулювальник В. І. Кузнецов, слюсар-складальник О. В. Коваленко, штампувальниця О. В. Плекшанова.

С. МОРДУШЕНКО.
м. Запоріжжя.

СЛАВНИЙ ШЛЯХ БІЛТОГУ

Це було в лютому 1921 року. Заметіть привела Володимира Ілліча Леніна, що полював того недільного дня у Підмосков'ї, в дім місцевого лісника Ф. Ф. Рязанцева.

У Рязанцевих, розповідала про це недавно газета «Правда», було шестеро дітей. Володимир Ілліч познайомився з усіма. Звернув увагу на трирічну Клаву, покликав її до себе — вона не почула. «Ганно Миколаївно, що з дочкою?». «Глухоніма», пояснила мати.

Ленін запропонував влаштувати дівчину в дитячий будинок для глухонімих у Москві на Шаболовці. Ганна Миколаївна зраділа, попросила записочку. «Везіть, там будуть знати», відповів Ілліч.

Так і було. Клаву тепло зустріли вихователі, навчили грамоти. Потім дівчинка вступила до Загорської спеціальної школи, здобула професію...

З 1936 року, повідомила «Правда», Клавдія Федорівна Рязанцева працювала слюсарем на ткацькій фабриці. Невдовзі колектив сердечно провів її на пенсію. Вона нагороджена почесною стрічкою «Ветеран праці».

Так за чашкою морковного чаю у хаті лісника (час був холодний, Ганні Миколаївні нічим було пригостити дорогого гостя), Ілліч з притаманною йому

турботою про людей вирішив докласти трирічної Клави Рязанцевої. А згадали ми про це, щоб ще раз підкреслити — ленінське піклування про інвалідів з перших днів Радянської влади стало в нашій країні державною, загальнонародною справою. І це переконливо видно на прикладі Білоруського товариства глухих, якому виповнюється нині 50 років.

...Початок 30-х років. Важкі для країни, сповнені всенародного ентузіазму будні першої п'ятирічки. Перші школи і гуртки по ліквідації неписьменності серед глухих Білорусії. Перші кустарні артілі і майстерні, де інваліди по слуху шили робочі тілогрійки і рукавиці, паяли старі примуси і шили чоботи. Перші червоні кутки в Мінську та Вітебську, де вечорами збиралися нечуючі, щоб при світлі газового каганця обмінялися думками про своє життя-буття.

Все було в той час першим. З цього ми розпочинали. А тепер?

Мережа шкіл-інтернатів, вечірніх шкіл робітничої молоді, профтехучилищ і технікумів, оснащених найдосконалішою навчально-виробничою базою і укомплектованих досвідченими педагогами і вихователями, дають інвалідам по слуху не тільки загальну середню і се-

редню технічну освіту, але й середню спеціальну, професію, що дуже потрібні в народному господарстві країни.

На десяти сучасних учбово-виробничих підприємствах громадсько-корисною працею зайнято тисячі нечуючих. Кожен третій працюючий має закінчену середню, середню спеціальну або вищу освіту. Понад 300 досвідчених наставників навчають молоді престижних робітничих професій, де тільки протягом минулої п'ятирічки 4700 робітників, інженерно-технічних працівників і службовців підвищили свою кваліфікацію.

Просторі, світлі Будинки культури та клуби обладнані першокласною звукоопосередуючою апаратурою. В них створено всі умови для різноманітного дозвілля глухих і виявлення їх творчих обдарувань. Спеціальні лікувально-профілактичні заклади, зайняті медичною реабілітацією інвалідів по слуху, контролюють їх здоров'я, піклуються про охорону їх праці.

Все це створено і зіграло батьківською турботою держави про нечуючих громадян. Створено, по суті, за післявоєнні роки, бо фашистське нашествя зруйнувало все, що було створено до війни.

Зрозуміло, не відразу, не

раптом Білоруське товариство глухих прийшло до тих успіхів, якими по-праву пишається сьогодні. З чотирьох стареньких ручних швейних машин і примітивної слюсарної майстерні розпочало своє існування, наприклад, Гомельське учбово-виробниче підприємство. Там шили білизну для лікарень, дитячих будинків і військових госпіталів, виготовляли предмети першої необхідності — молочні бідони, овочеві тертушки для населення і підприємств громадського харчування. А сьогодні — це найкрупніше, технічно оснащене підприємство глухих у Білорусії. За трудові досягнення його нагороджено Почесною Грамотою Президії Верховної Ради БРСР. Це УВП дає першокласну продукцію для автотракторної промисловості країни і експортує її в 49 країн світу!

Так розпочинали всі учбово-виробничі підприємства БілТОГ. І сьогодні в відповідь на турботу Вітчизни про інвалідів по слуху, колективи їх трудяться натхненно, успішно виконують рішення XXVI з'їзду КПРС і планові завдання одинадцятої п'ятирічки, пишаються нагромадженим досвідом і своїми знатними трудовими досягненнями.

Серед членів БілТОГ сотні нагороджених орденами і медалями Союзу РСР, Грамотами і Почесними Грамотами Президії Верховної Ради БРСР.

Бобруйське УВП здало в експлуатацію нове приміщення гуртожитку для молоді на 250 місць з усіма комунальними вигодами.

На знімку: дівчата наводять порядок у холлах і кімнатах гуртожитку перед новосіллям. Фото Л. КУНКИНА.

ЗОЛОТЕ ВЕСІЛЛЯ

Наш позаштатний кореспондент О. Сильвич повідомила з Гродно: у подружжя Єлизавети Антонівни і Олександра Казимировича Савосько 50-річчя Білоруського товариства глухих співпало з сімейною знаменною датою — 50-річчям подружнього життя.

У любові та згоді, як кажуть, подружжя Савоськів прожило довге життя. Олександр Казимирович багато років сумлінно працював слюсарем в річковому порту, Єлизавета Антонівна була активісткою Товариства глухих.

Тепло поздоровив ювілярів із золотим весіллям клуб «Пенсіонер» Гродненського обласного будинку культури глухих. Зібрались рідні, близькі, товариші і друзі Савоськів по колишній роботі, сусіди по будинку. Ювілярам урочисто піднесли хліб-сіль, за чашкою чаю їх сердечно поздоровили і побажали їм здоров'я, довгих років життя, вручили пам'ятні подарунки.

Єлизавета Антонівна Савосько від себе та від імені чоловіка щиро подякувала присутнім за тепле поздоровлення і участь у їх скромному сімейному торжестві.

ДРУЖНІ ЗВ'ЯЗКИ

Міцні, дружні добросусідські зв'язки склалися між друкованими органами — газетою УТОГ «Наше життя» та Інформаційним збірником БілТОГ. Вони обмінюються матеріалами про соціалістичне змагання двох братніх товариств, про виробничі успіхи та кращих людей УТОГ і БілТОГ.

У газеті «Наше життя» регулярно виступають кореспондентами начальник виробничо-технічного відділу ЦП БілТОГ С. Сапуто, начальник організаційно-масового відділу ЦП УТОГ Є. Бочанцева, голова Бобруйського міжрайвідділу глухих Є. Блувал та інші автори з Білорусії. Зі свого боку, Інформаційний збірник БілТОГ систематично друкує матеріали про трудові успіхи та передовий досвід нечуючих трудівників України.

Все це допомагає гласності соціалістичного змагання сусідніх братніх Товариств, обміну передовим виробничим досвідом, успішному виконанню планових завдань і соціалістичних зобов'язань одинадцятої п'ятирічки.

Немає сумніву, що дружні зв'язки наших друкованих видань на користь спільних справ будуть зростати і міцніти й надалі.

Матеріали сторінки підготовлено редакцією Інформаційного збірника БілТОГ.

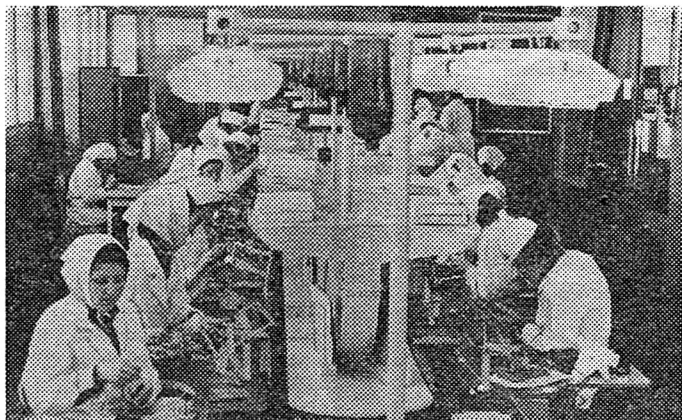
ТАК ТРИМАТИ, МАЙСТРЕ!

Володимир Голофаст — майстер складальної дільниці Гродненського учбово-виробничого підприємства. Справи в очолюваному ним колективі йдуть добре. Всі робітники з місяця в місяць перевиконують виробничі завдання і соціалістичні зобов'язання.

У цьому немала заслуга і майстра. Він завжди підтримує того, хто потребує теплої поради, суворого спитає з порушника трудової дисципліни.

Майстер завжди в колі робітників. А трапляється яка-небудь затримка чи поломка, не чекаючи ремонтників, сам швидко усуває неполадки.

Люблять і поважають свого майстра робітники за його простоту і душевність, за те, що він іде в перших рядах за дострокове виконання завдань одинадцятої п'ятирічки. Виробничі норми В. Голофаст виконує на 120—130 процентів і випускає продукцію тільки високої якості.

У світлих, просторих, чудово обладнаних радіоцехах учбово-виробничих підприємств БілТОГ навчаються робітничих професій, виготовляють відмінну радіоелектронну продукцію тисячі нечуючих трудівників. Дівчата, яких ви бачите на знімку, працюють у білосніжних халатах і косинках — така тут чистота.

Фото Л. КУНКИНА.

У ДЕКИЛЬКА РЯДКІВ

* На одному з передових — Мінському учбовому підприємстві глухих — тільки за останній час побували делегації інвалідів по слуху з Фінляндії, Польської Народної Республіки, Москви, Вільнюса, Ленінграда. Цікава зустріч відбулася з ленінградською делегацією. Передова монтажниця ра-

діоцеху А. Я. Міхельсон через сорок років впізнала в одному з гостей колишнього вчителя школи глухих, в якій вона навчалась у дитинстві. Майстер виробничого навчання Ленінградського УВП Г. В. Кичигін радісно привітав свою колишню ученицю з успіхами в праці та громадському житті.

* 15 років наполегливо трудиться на Мінському мотовело-

заводі член БілТОГ Я. В. Булайчик. За успіхи в роботі вона має чимало заохочень, користується повагою в колективі. Пишається Яніна Вацлавівна своїм сином — солдатом Радянської Армії. Добре служить їй Олег. І листи матері пише він теплі, сердечні, цікавиться справами на заводі. Від того тепліше стає на душі у скромної, мовчазної трудівниці.

ДО ЮВІЛЕЮ

Президія Центрального правління БілТОГ завчасно потурбувалася про те, щоб підготувати до ювілею пропагандистські і довідкові матеріали з історії Товариства, а гостям ювілейних торжеств і делегатам XII з'їзду Білоруського товариства глухих — ветеранам праці, передовикам виробництва, громадським активістам — пам'ятні сувеніри.

«Сторінки нашої біографії» — так називається книга, що вийшла з друку до 50-річчя БілТОГ у видавництві «Беларусь». У книзі опубліковано привітання міністра соціального забезпечення Білоруської РСР товариша В. І. Лузгіна, статтю голови Центрального правління БілТОГ тов. М. П. Шарка «Пора зрілості» та інші матеріали, що розповідають про життя, працю, навчання та дозвілля членів Товариства.

На допомогу агітколективам

учбово-виробничих підприємств, обласним, міжрайонним відділам і культзакладам, доповідачам і політінформаторам видано багатоілюстрований каталог виробів, що їх випускають підприємства БілТОГ, а також історико-хронікальний нарис «Білоруському товариству глухих — 50 років».

Студія документальних фільмів «Літопис» готує до ювілею Товариства документальний фільм, журнал «В єдиному строю» Всесоюзного товариства глухих друкує ряд матеріалів про справу та людей БілТОГ за 50 років.

Для членів Білоруського товариства глухих та гостей ювілейних торжеств виготовлено пам'ятну настільну медаль, нагрудний значок «50 років БілТОГ». Ветеранам Товариства буде вручено спеціальні нагрудні знаки «Ветеран БілТОГ».

У дошкільних дитячих установах БілТОГ під керівництвом досвідчених сурдопедагогів і вихователів успішно розвивають слух і мову сотні слаббачуючих дітей у віці від трьох до семи років. До їх послуг сучасна радіопідсилювальна апаратура, спеціальні ігри та наочні посібники.

Фото Л. КУНКИНА.

ВИСОКЕ ЗВАННЯ

Хороші справи на землі творяться руками робочої людини: виростають електростанції, з'являються нові міста, летять до зірок космічні кораблі...

Так, званням робітник варто пишатися. І про це ще раз переконливо засвідчив вечір трудової слави, проведений у Будинку культури глухих м. Дніпропетровська. Гостями його стали передовики виробництва компактних груп міста.

З вітальним словом до присутніх звернулася директор Будинку культури В. І. Трушко. Вона сказала, що більшість членів нашого Товариства виконала і перевищила планові завдання та соціалістичні зобов'язання десятої та двох місяців одинадятої п'ятиріччя. Серед них слід виділити передовиків виробництва заводу «Металіст»: А. Н. Боженко, Р. П. Терещенко, В. Я. Житник.

Багато сумлінних трудівників працює і на вагоноремонтному заводі. Кожен четвертий показує зразки добросовісного ставлення до виконання своїх обов'язків. Зокрема, А. А. Монастирський, М. І. Кривенков та багато інших.

Заступник директора Дніпропетровського УВП з виховної роботи Р. О. Каширіна назвала кращих швачок: Н. С. Макаренко, Т. Д. Язикову та інших, нагороджених знаком «Переможець соціалістичного змагання 1980 року».

Голова міськвідділу УТОГ О. А. Кучеренко вручила передовикам цінні подарунки та грошові премії.

Для учасників вечора дано концерт, підготовлений учасниками художньої самодіяльності.

Л. ГВОЗДОК,
бібліотекар Дніпропетровського будинку культури.

ВЕСЕЛІ ДІВЧАТА.
Фотоюд І. ТОЛОЧКА.

ВЕСЕННЕЕ

С утра под лучами

запела капель,

Мне дарит улыбку

веселый апрель.

От грусти уводит

улыбка ребенка,

А подснежники пахнут

и нежно, и тонко.

А солнце сияет

и сыплет лучи,

И радостно сердце

навстречу стучит.

По улице людной

и пестрой иду,

Сегодня, конечно,

я счастье найду!

Елена СМЕРНОВА.

м. Харків.

ВШАНУВАННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ

Урочисто у Садгірському будинку культури. Радісні і натхненні обличчя тих, хто завітав сюди на вечір праці. Того дня в культурно-забудованому переможців передз'являється соціалістичного змагання, ветеранів праці і приймали робітничі поповнення.

Секретар партійної організації Чернівецького учбово-виробничого підприємства М. Д. Єрмаков розповів про трудові здобутки колективу у минулій п'ятирічці і про завдання на п'ятиріччя одинадцятиріччя. Він повідомив, що УВП, за успішне виконання соціалістичних зобов'язань, нагороджено перехідним Вимпелом Чернівецького міськкому Компартії України.

З гордістю розповідав начальник цеху № 1 В. В. Степанов про свій колектив. Минулого року 53 робітникам цього цеху присвоєно звання ударника комуністичної праці. У січні 1981 року колектив контролю-пакувальної дільниці (майстри А. Петруняк і А. Моргош) виборов перше місце серед дільниць, а бригада помічника майстра І. Гончарука — перше місце серед бригад цеху. Серед виробничників цього колективу 24 — нагороджені знаком «Відмінник якості», а 9 — удостоєні звання «Кращий за професією».

Про успіхи, досягнуті дільницями, розповіли: голова цехової профспілки з цеху № 2 В. П. Петрова та старший майстер крутильно-мотальної дільниці А. А. Бондар.

Голова первинної організації УТОГ учбово-виробничого підприємства Л. Н. Кесарев зачитав наказ про присвоєння звання «Ветеран праці» контролеру ВТК О. Процьковій, плетільнику Р. Тянію, помічнику майстра С. Толіку, змінному майстру Г. Н. При-

макову, слюсарю-ремонтнику К. М. Станкевичу, плетільнику Л. Г. Танасійчук. Ветеранам вручено посвідчення, пов'язано червоною стрічкою з написом «Ветеран праці».

Потім директор УВП Горбунов П. М. вручив молодим робітникам трудові книжки, побажав успіхів у роботі. Від імені робітничого поповнення виступила Людмила Шлапак. Вона подякувала наставникам за допомогу, пообіцяла вдосконалювати методи роботи, переймати все передове і прогресивне, брати участь у громадському житті.

Переможцям соціалістичного змагання, плетільникам В. Сопівник, М. Вінтоняк, І. Савчук, Н. Рикаловський, Л. Кравчук, О. Христук, М. Мотуз, Н. Кілігой, М. Варварчук та контролеру-накатниці Л. Принь пов'язано червоною стрічкою з написом «Майстер — золоті руки» і вручено посвідчення, премії і квіти.

Вечір закінчився концертом художньої самодіяльності.

Л. АЛЕКСЕЄВА.
м. Чернівці.

ЗАВІТАЛИ З КОНЦЕРТОМ

Напередодні Львівської обласної звітно-виборчої конференції яка проходить на початку квітня, аматори сцени Дрогобицького будинку культури глухих часто виступають з концертними програмами у багатьох містах і селах Львівщини.

Цього разу колектив художньої самодіяльності завітав на районний зліт членів УТОГ Самбірського району, який проходив у Будинку культури глухих. Тут гості виступили з цікавою програмою, що включала пантоміми, інтермедії, еквілібр, монологи та інше. Після концерту було організовано масові ігри, танці, розваги.

Н. БАГЛІЙ,
директор Самбірського будинку культури.

КІЛОГРАМ ПРОТИ... ЦЕНТНІРА

Багато дуже поширених одиниць вимірювання (центнер, кіньська сила, калорія і т. п. — всього близько 70 звичних для нас мір) поступово будуть вилучені з ужитку. Їх замінять фактично 7 основних одиниць.

Що ж це за величини? Ось вони: кілограм (маса), метр (довжина), секунда (час), кельвін (температура), ампер (сила струму), кандела (сила світла), моль (кількість речовини), а також, як додаткові, — радіант для плоского кута і стерadian для тілесного кута. Всі ж інші, так звані похідні, одиниці (а їх — 17) виводяться з зазначених спочатку за допомогою простих рівнянь зв'язку.

Така «метрологічна реформа» проводиться відповідно до рішення Постійної комісії Ради Економічної Взаємодопомоги по стандартизації. У 1978 році вона затвердила основоположний для всіх країн соціалістичної співдружності стандарт: «Метрологія. Одиниці фізичних величин». У тому ж році Держстандарт СРСР прийняв постанову запровадити у нас новий «набір» вимірювань з 1 січня 1980 року як державний стандарт.

Реалізація розробленої у зв'язку з цим програми розрахована на п'ять років. Однак уже тепер нова система в ряді випадків стала «робочою» і обов'язковою: при

конструюванні й випуску вимірювальних засобів, розробці нормативно-конструкторської документації, в науково-технічних публікаціях і навчальній літературі для середньої та вищої школи.

Чим викликана необхідність перегляду старої системи вимірювань і заміна її новою?

У виготовленні більшості видів кінцевої продукції — скажімо електровоза, автомобіля, холодильника, телевізора — беруть участь тепер не окремі, відособлені один від одного, виробники, а сотні, іноді багато тисяч колективів. Економічні, а значить, і технічні зв'язки простягаються тому на величезні відстані, з'єднують різноманітні галузі людської діяльності, долають державні кордони. Так що на окремо взятому робочому місці стає, як правило, цілком необхідним «приміряти» параметри різних виробів до «шапки» прийнятої не тільки в даній країні.

Значить, виникла необхідність ліквідувати існуючий різнобій. Адже поки що одні і ті ж величини по-різному позначаються в механіці і теплотехніці, молекулярній фізиці й атомній енергетиці. До того ж багато мір просто застаріли. Візьмемо кіньську силу: вона використовується людством з XVIII століття і досі, хоча сьогодні на озброєння взято «упряж» зовсім інших масштабів... І, нарешті, ще одна причина — точність. Наш час ставить тут немислимі для минулого умови — стосується це вимірювань на рівні хоч мікро- хоч макросвіту.

Перша спроба такої уніфікації та універсалізації вимірювань була зроблена в 1875 році. Тоді ряд країн, а в тому числі і Росія, підписали знаменитий Метричний конвенцію, яка скасувала, між іншим, звичні в минулому міри — аршин, пуд, фунт, версту.

Цей документ став основою для створення своєрідного «інженерного есперанто», єдиної технічної мови — Міжнародної системи одиниць фізичних величин. Вона затверджена в 1960 році II-ю Генеральною конференцією по мірі, вазі й дістанта королівства Великої Британії та Ірландії, прийнята за активну участь СРСР та інших країн соціалістичної співдружності СІ узаконена стандартом РЕВ.

ни по-різному позначаються в механіці і теплотехніці, молекулярній фізиці й атомній енергетиці. До того ж багато мір просто застаріли. Візьмемо кіньську силу: вона використовується людством з XVIII століття і досі, хоча сьогодні на озброєння взято «упряж» зовсім інших масштабів... І, нарешті, ще одна причина — точність. Наш час ставить тут немислимі для минулого умови — стосується це вимірювань на рівні хоч мікро- хоч макросвіту.

Перша спроба такої уніфікації та універсалізації вимірювань була зроблена в 1875 році. Тоді ряд країн, а в тому числі і Росія, підписали знаменитий Метричний конвенцію, яка скасувала, між іншим, звичні в минулому міри — аршин, пуд, фунт, версту.

Цей документ став основою для створення своєрідного «інженерного есперанто», єдиної технічної мови — Міжнародної системи одиниць фізичних величин. Вона затверджена в 1960 році II-ю Генеральною конференцією по мірі, вазі й дістанта королівства Великої Британії та Ірландії, прийнята за активну участь СРСР та інших країн соціалістичної співдружності СІ узаконена стандартом РЕВ.

ПІДВИЩУВАТИ ЯКІСТЬ РОБОТИ

З ПЛЕНУМУ УКРСПОРТФЕДЕРАЦІЇ ГЛУХИХ

Відбувся пленум Української спортивної федерації глухих, який розглянув підсумки розвитку масової фізкультурної і спортивної роботи за 1979—1980 роки. З доповіддю виступив голова президії Укрспортфедерації глухих А. Х. Семко.

У Товаристві триває активна робота по реалізації програми зміцнення здоров'я глухих трудівників. Достроково, 1 грудня, виконано завдання десятої п'ятирічки з розвитку фізичної культури і спорту серед членів УТОГ.

Ради колективів, штатні інструктори, тренери і громадський актив охопили систематичними заняттями, фізичною культурою і спортом близько 9400 чоловік. Це на 1000 чоловік більше, ніж у 1979 році. Із загального числа фізкультурників нині налічується 5231 спортсмен-розрядник. За останні роки підготовлено 6436 значків фізкультурного комплексу «Готовий до праці і оборони СРСР». Чимало зроблено у цьому напрямку в Київській, Львівській та Запорізькій облспортфедераціях. Активізувалася робота по впровадженню виробничої гімнастики на підприємствах і об'єднаннях УТОГ, особливо у Львівській, Київській і Запорізькій областях.

Цілеспрямована робота Укрспортфедерації глухих у розвитку фізкультури і спорту сприяла успішним виступам спортсменів УТОГ на Всесоюзних змаганнях.

Разом з тим, доповідач зазначив, що в ряді облспортфедерацій фізкультурно-масова і спортивна робота знаходиться на низькому рівні. Це, перш за все, стосується Чернігівської, Ровенської і Тернопільської облспортфедерацій.

Пленум Укрспортфедерації глухих прийняв розгорнуту постанову, в якій наголошується, що головне завдання на сучасному етапі — дальший розвиток фізичної культури і спорту, зміцнення здоров'я трудящих, підвищення їх трудової і творчої активності, як

важливого засобу гармонійного розвитку особистості.

Велику увагу приділено організації масової фізкультурно-оздоровчої і спортивної роботи серед членів УТОГ шляхом створення при колективах фізкультури секцій, груп здоров'я, загальної фізичної підготовки, туризму.

Обласні спортивні федерації глухих зобов'язано ширше залучати нечуючих спортсменів до змагань з чучими, що їх проводять ради ДСТ профспілок, глибше використовувати мобілізуючу силу соціалістичного змагання за кращу постановку спортивно-масової роботи, всебічно підвищувати її якість і ефективність. Поліпшувати керівництво колективами фізкультури глухих, постійно вивчати і поширювати передовий досвід роботи, вжити заходів до значного вдосконалення форм фізкультурної і спортивної роботи серед учнів спецшкіл-інтернатів для глухих і слаббачущих дітей.

В постанові звернуто увагу на необхідність підвищити рівень політико-виховної роботи серед спортсменів і тренерів, більш ефективно використовувати спортивні споруди і комплекси з тим, щоб вони стали центрами фізкультурно-оздоровчої роботи з глухими трудівниками. Вважати одним з найголовніших завдань у поточному році успішний виступ українських спортсменів у складі збірної СРСР на XIV Всесвітніх Іграх глухих у Кельні (ФРН).

Пленум Укрспортфедерації виставив вимоги до того, що всі обласні спортфедерації глухих спільно з радами ДСТ профспілок і комісіями при облпрофзрадах по роботі серед глухих, підприємствами, виробничими об'єднаннями і культурно-просвітними закладами УТОГ докладуть усіх зусиль для успішного розв'язання завдань зміцнення здоров'я глухих трудівників і учнівської молоді, підвищення їх трудової і творчої активності.

М. ВОЛЯНСЬКИЙ.

Процес її впровадження — непростий. Практично СІ почала використовуватись у нас ще з 1963 року, але її одиниці досі вважались такими, яким повинна віддаватися лише перевага перед традиційними. Тепер же користування одиницями СІ набуває обов'язкової чинності.

Але для того, щоб перейти до нового «порядку відліку», треба провести величезну роботу. Вже одне завдання переведення вимірювальних приладів на нові градуювання їх шкал потребує серйозних зусиль. Доведеться подолати і значний «психологічний бар'єр», особливо у населення, який стоїть на шляху до масового використання прогресивної системи мір.

Однак такі «затрати» з лишком виправдають себе. Вони полегшать спеціалістам доступ до кращих світових досягнень матеріального виробництва й науки, сприятимуть прискоренню технічного прогресу в нашій економіці, відіграють роль додаткових «катализаторів» у розвитку соціалістичної кооперації та інтеграції розширених міжнародного співробітництва.

Г. ТОПОЛЬНИЦЬКИЙ,
заступник директора Українського центру стандартизації і метрології, кандидат технічних наук.

Редактор П. БУЛАТОВ.